

Samen in de Synagoge van Enschede bij 70 jarige bevrijding

Op zondag 26 maart gaven we met IntervOcaal in de Synagoge van Enschede een bijzonder concert ter gelegenheid van de 70 jarige bevrijding. Met liederen over thema's als vrijheid, dingen waar mensen van dromen en naar verlangen en waar ze dagelijks mee bezig zijn verzorgden we een feestelijk programma. Naast deze liederen uit meerdere landen bestond dit uit herinneringen van leden en hun familie, een Spaans gedicht, een instrumentaal intermezzo en een paar bijzondere dansen uit meerdere culturen. We hadden een gezellig groot publiek, dat we met onze muziek in allerlei talen op een reis over de hele wereld meenamen.

Met ons eerste lied De gedachten zijn vrij begonnen we gelijk goed met de vrijheid, we zongen dit met een hoop kracht. Het lied Lua lua lua ging over de maan en de sterren. In het Tsigajnerlied zongen we over het lot van de zigeuners in de oorlog, die ondanks alle ontberingen doorgaan met hun leven. Het eerste blok werd afgesloten met Tari Piring over licht en donker, waarbij vijf Indonesische koorleden een prachtige dans met kaarsjes uitvoerden.

Indrukwekkende herinneringen en een groeiend enthousiasme bij gevoelige liederen

Titia en Piet vertelden hierna over indrukwekkende herinneringen aan de oorlog van de moeder van Titia en van Piet zelf, waar nog behoorlijk wat overeenkomsten tussen zaten. Hierna was een verrassend onderdeel toegevoegd, Melvin zong samen met het koor het lied Malaika. Bij het publiek was al eerder enthousiasme te voelen, maar nu kwam het pas echt los! Dit was hierna te merken in het lied Yasalame a dounia, waar het uitgebreid bij meezong. Ook op het dansen van Melvin en Catherine bij Funga Alafia kwamen enthousiaste reacties. Het lied Melodieën leek in eerste instantie een maffe tekst te hebben, maar het ging over de serieuze vraag of je er wel of niet bijhoort.

In het lied Monateng Kapele zongen we juist weer over verlangens. Chegenas voegde hier de angst om je geliefde te verliezen aan toe. Bülbülüm en Son mi dojde gingen over verschillende vormen van liefde. Bij Le printemps dat hierop volgde vond ik het leuk dat mensen in het publiek spontaan gingen meeklappen. Edith las een Spaans gedicht over verandering van dingen en van jezelf, wat ik een echte doordenker vond. Gelukkig was Annie er om een vertaling te geven.

Gezocht en gevonden geluk en verbondenheid

Na een muzikaal intermezzo van Frank, Thea en Pieternel zongen we eerst het zeer mooie lied Irgendwo auf der welt over het zoeken naar geluk en zaligheid, wat we in het volgende lied gevonden leken te hebben: Freedom is coming! Zowel IntervOcaal als het

publiek kreeg hier een hoop energie van. Deze konden we goed gebruiken voor het volgende nummer El Haderech over verbondenheid, waarvoor een paar koorleden vooraf een gecompliceerde dans hadden ingestudeerd. Het was zeer knap hoe zij deze voor het publiek uitvoerden, dat op haar beurt ook weer enthousiast reageerde.

Gelukkig verschillend in Enschede

Als slotnummer bezongen we onze liefde voor Enschede in het nummer Samen in Enschede. We voelen ons hier thuis! Hiermee kwam opnieuw een eind aan een geweldig concert waarop we zeer trots mogen zijn! En we hadden ons voor deze gelegenheid geen betere omgeving kunnen wensen, alle dank aan de synagoge en haar medewerkers hiervoor. En het publiek bedankt voor haar grote enthousiasme!

Titia van Hooijdonk